

jeg mener, at denne i visse Tilfælde burde have været en lille Smule længere end 6 Maaneder. Derimod har en hel Del af de paagældende Fags Repræsentanter sagt til mig, at de i meget høj Grad beklager den Ændring, hvorved Bruttoarbejdstiden i 3 Uger nedsættes fra 168 til 160, idet det hævdes, at man af den Grund skal have et fjerde Hold for at faa de 8 Timer udfyldt, og det kan være en meget stor Gene for Virksomhederne. Hvis de 168 Timer derimod var bibeholdte, kunde tre Hold udfylde Tiden uden Afløsning, idet Lovforslaget bestemmer, at hvert Hold-Skiftes Arbejdstid kan udstrækkes til 16 Timer i Døgnet. Jeg mener derfor, at det er forstaaeligt, at disse Fag beklager sig, men derom kan der tales i Udvalget, naar Klagerne bliver fremlagt dér.

Der er en Passus i Bemærkningerne til Lovforslaget, som jeg ikke kan lade staa uimodsagt. Det siges, at det nuværende Tidspunkt maa anses for særlig heldigt valgt, fordi de paagældende Industrier har haft særdeles gode Aar. Denne Bemærkning er først fremsat af Fabrikdirektøren og derefter tiltraadt af Ministeren. Man kan imidlertid ikke i al Almindelighed sige, at alle Industrierne har haft gode Aar, thi der er nogle, som kun har arbejdet med halv Kraft under hele Krigen, og man kan heller ikke paastaa, at de Virksomheder, der har ligget stille under Krigen, har haft gode Aar, og Loven skal jo gælde ikke blot de Virksomheder, som har haft gode Aar, men ogsaa dem, der har ligget stille. Derefter hedder det i Bemærkningerne, at de paagældende Virksomheder ingen Konkurrence har fra Udlandet. Det er maaske rigtigt nok, at der ikke under Krigen har været nogen Konkurrence, i hvert Fald ikke nogen generende Konkurrence, fra Udlandet, men der er ingen, der i dette Øjeblik kan sige, naar denne Konkurrence kommer igen; der maa jo en Gang komme ordnede Forhold i Udlandet, og saa kommer Konkurrencen sikkert ogsaa.

Det er blevet sagt, at Vedtagelsen af Lovforslaget vilde bøde paa Arbejdsløsheden. Ja, det lyder meget bestikkende, og det vilde selvfølgelig være rart at faa noget af den herskende Arbejdsløshed afløst af Arbejde, men før Krigen var det ikke almindeligt, at der var nogen nævneværdig Arbejdsløshed, og naar alle Virksomhederne kommer i Gang igen, kunde jeg udmærket godt tænke mig, at der i visse Fag blev Mangel paa Arbejdere. Til Trods for den store Arbejdsløshed har der for øvrigt ogsaa i de sidste Aar været Mangel paa Arbejdere i

visse Fag. Indenfor Teglværksbranchen har det f. Eks. ikke været muligt i de sidste 2 Aar at faa brugelige Folk trods Arbejdsløsheden, og trods det at Industrien kun har gaaet for halv Kraft. Nu er der ogsaa det at bemærke, at det skal være uddannet Mandskab. Det er ikke nok at sige om Teglværkerne f. Eks., som der staar i et af Bilagene til Lovforslaget, at efter den Beregning, der er foretaget i Fabrikdirektoratet, beskæftiges der ved de paagældende Virksomheder 250 Mand à 1 500 Kr., hvilket lige giver 375 000 Kr. Det er let nok sagt, at man tager de Folk, men hvor tager man dem fra? Man kan ikke saadan gaa ud paa Gaden og tage den første den bedste Mand og sætte ham til at passe et Fyr. Det er nemlig en ansvarsfuld Stilling, og de Folk, der skal have den, skal være ordentlig uddannede. Naar der saa i Forvejen er Mangel paa Teglværksarbejdere, bliver det endnu vanskeligere at gaa hen og faa de Folk. Angaaende Sukkerfabrikkerne har Fabrikdirektoratet udtalt, at det maaske vilde være vanskeligt at skaffe den fornødne Arbejdskraft — Fabrikdirektoratet kan dog altsaa tænke sig, at den Tid kommer igen, da der bliver knapt med Arbejdere.

Der er endnu et Forhold, man maa tage i Betragtning ved Behandlingen af dette Lovforslag, nemlig at Varerne selvfølgelig vil blive fordyret ved Arbejdstidens Forkortelse. Selv om det nu var rigtigt, hvad det altsaa ikke ganske er, at disse Industrier har haft særdeles gode Aar, kan man ikke regne med, at de vil bære den Merudgift, her er Tale om, uden at lægge den paa Varerne, saa det vil selvfølgelig bevirke, at Varerne bliver dyrere, og hvis den Beregning, som Fabrikdirektoratet har lavet, og som de siger er ganske løselig, holder Stik — jeg har ikke Materiale til at erkynde mig om det eller efterregne det —, saa vil det f. Eks. for Mursten betyde 2 Kr. pr. 1 000 Mursten. Det er dog alligevel en Post. Men det har jo den Fordel i Modsætning til mange af de Lovforslag, vi vedtager her, at det ikke bliver nogen direkte Udgift i alt Fald for Statskassen, men det bliver en direkte Udgift for Forbrugerne af de paagældende Varer, som fabrikeres dér.

Med disse Bemærkninger skal jeg til Slutning kun tilsige mit Partis Støtte til Sagens Fremme igennem en velvillig Udvalgsbehandling, idet jeg altsaa vil ønske, at Sagen maa blive behandlet i Udvalg.

Martin Olsen: Det foreliggende Lovforslag er, som den højtærede Minister